

[Miljøministeren]

lave bindende regler for udsivning af kvælstof.

Det er nok også væsentligt at slå fast, at det er meget vanskeligt at opgøre tilførslen af næringssalte til de danske farvande fra andre lande, fra de tilstødende havområder. Og endnu vanskeligere er det at sige, præcis hvilke lande der lader udsive sådan og sådan en mængde. Der er meget begrænset materiale til vores rådighed. For det andet varierer næringssalttransporten ganske voldsomt. Og for det tredje sker der i transportforløbet en omsætning af næringssaltene.

Med disse forbehold kan jeg sige, at det skønnes, at Kattegat via Skagerrak tilføres en totalmængde af kvælstof på 100.000–200.000 t om året. Sydfra skønnes det, at der via Østersøen tilføres kvælstofmængder af størrelsesordenen 135.000 t årligt. Det er opgjort, at Danmark udleder 120.000 t kvælstof totalt på årsbasis til havmiljøet. Jeg kan til sammenligning oplyse, at Sverige til Kattegat og Skagerrak udleder 40.000 t kvælstof årligt, altså en tredjedel af, hvad der udledes fra Danmark. Norge udleder samme mængde til Skagerrak.

Danmark udleder totalt 12.500 t fosfor årligt til havmiljøet. Ifølge de seneste tal, vi i Miljøministeriet er i besiddelse af, udleder Sverige i Kattegat og Skagerrak i alt 1.400 t fosfor årligt, mens Norge på årsbasis udleder 3.000 t til Skagerrak.

Selv om andre lande tilfører vore havområder betydelige mængder næringssalte, er det påviseligt, at når det drejer sig om vore fjorde, bugter og mere lukkede kystvande, er vi selv årsag til den væsentligste miljøforurening. Det er derfor alene af den grund vigtigt at gennemføre den indsats, regeringen nu har foreslået.

Fru Margrete Auken var på den baggrund inde på spørgsmålet om styrkelse af den internationale indsats. Det er ikke altid sådan, at vi synes, at det går helt, som det burde gå internationalt. Vi har glæder, og vi har skuffelser i dette arbejde.

Med hensyn til belastningen af de danske farvande med næringssalte er det tydeligt og aktuelt, at det er et stort internationalt problem og en opgave for os at tage op. Der er allerede gjort meget, der er etableret internationale samarbejdsorganer, som dækker de relevante farvande geografisk. Alle de vigtige

problemstillinger er faktisk under behandling.

For at styrke samarbejdet om et bedre havmiljø vil regeringen iværksætte en række aktiviteter som led i handlingsplanen. Jeg har ved forespørgselsdebatten her gjort rede for de forskellige initiativer, vi fra dansk side vil tage og har taget. Jeg skal kun igen nævne Helsingforskonventionen. Her vil vi fra dansk side presse på for at skabe tilslutning til princippet om, at alt spildevand skal renses både for fosfor og kvælstof. Landenes indsats vedrørende nedbringelse af landbrugs næringssaltudledning afrapporteres til Helsingforskonventionens arbejdsgruppe i 1988. Vi vil da i givet fald søge kravene skærpet.

Pariskonventionen: her har vi sammen med Norge og Sverige for nogle år siden taget initiativ til at få inddraget næringssaltene på listen over forurenende stoffer, hvad fru Margrete Auken lige berørte. Vi mener, det er en forudsætning for, at vi kan få problemerne tacklet rigtigt. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal gennemgå hele denne problemstilling, og det arbejde vil vi søge intensiveret.

Så har vi, som jeg også nævnte før, sat et fælles dansk-svensk arbejde i gang for at få klarlagt, hvordan vi kan tage fat i fællesskab på de problemer, vi har med forureningen af Kattegat.

Jeg skal ikke trætte med flere detaljer. Som sagt kan vi vende tilbage under udvalgsarbejdet. Jeg vil godt lige vende tilbage til fru Lone Dybkjærs indlæg. Der blev rejst nogle problemer, og der blev antydnet nogle løsninger. Jeg skal sige igen: jeg takker for denne tilkendegivelse af vores handlingsplans bæredygtighed. Vi er parat til at vurdere, hvilke prioriteringer der må ind i ændringen, for at vi kan være sikre på, at alle investeringer er de rette.

Der ligger, som jeg sagde i mit første indlæg, en kæmpeopgave, en stor økonomisk indsats for den enkelte borger, for erhvervslivet og for myndighederne. Men jeg må føje til, hvad jeg sluttede af med i mit første indlæg: hvis planen gennemføres i sin fulde konsekvens, også i international henseende – og jeg siger udtrykkelig: der er intet under denne debat, der har afsvækket denne handlingsplans grundsætning – så opfylder vi en væsentlig forudsætning for, at vi også efter